

af 30te Juni 1887, hvorved St. Croix Kolonialkasse forpligtedes til at betale de garanterede 5 pCt. p. a. til en enkelt Aktionær i „St. Croix Fællessukkerfogerier“. Selv om det kunde siges — hvad det formelig ikke kan — at Aktieselskabet havde misligholdt nogen retlig Forpligtelse lige overfor Staten med Hensyn til Fabrikens Anlæg og Drift, vilde saadant derfor lige saa vel som Selskabets Misligholdelse af sine Forpligtelser som Statens Debitor, være de uansvarlige Aktionærers uvedkommende og ikke paa nogen Maade berøre deres Ret ifølge Kolonialkassens Garanti. Kun paa et eneste Punkt er der en Forbindelse mellem Selskabets Forpligtelse overfor Staten og Aktionærernes Retigheder overfor Kolonialkassen, nemlig gennem den positive Bestemmelse i Anordningen af 16de Juni 1876 § 1 a. om, at Kolonialkassens Garanti for Aktieudbytte vedbliver, indtil Selskabets Laan fra Statskassen er likvideret.

Dette er et Hovedpunkt, som ikke kan lades ude af Betragtning, og det er af Hensyn hertil ved Siden af Hovedhensynet til Nødvendigheden af at holde Regeriet i uafbrudt og tilfredsstillende Drift, at Regeringen forberedte den Overenskomst om Gældsforholdets Likvidation, som Aktieselskabets Generalforsamling allerede for snart 6 Aar siden har godkendt, men hvis Vedtagelse af Lovgivningsmagten desto værre hidtil har ladet vente paa sig; opnaas den ikke eller kun med Ændringer, som Aktieselskabet ikke vil gaa ind paa, bliver Følgen naturligvis, at Statsadministrationen med de dertil knyttede væsentlige Ulemper maa fortsættes i ubestemmelig Tid, og at Kolonialkassens Skyld til Aktionærerne, der som bemærket den 1ste April

1888 udgjorde 690,775 Kr., vil fortsættes og for hvert Aar efter nævnte Dag vokse med 70,805 Kr.

Angaaende den, efter samme Mindretals Mening uforklarede, Vej, ad hvilken Regeringen er kommen til den i Lovforslaget optagne Affindelsessum til Aktionærerne, kan der ikke gives anden Forklaring end den i de trykte Bemærkninger fra først af meddelte Oplysning, at denne Affindelsessum, 424,500 Kr., er fremgaaet af Forhandlinger med Selskabets Bestyrelse, under hvilke dennes i Aktionærernes Interesse fremsatte Krav paa fuld Betaling af deres da forfaldne Tilgodehavender hos Kolonialkassen nedattes til 60 pCt. af dette Tilgodehavende eller 30 pCt. af Aktiebrevens paalydende Summer, hvilket derefter godfendtes af Generalforsamlingen. At den saaledes vedtagne Affindelsessum i det i 1888 og siden hvert Aar fornødige Lovforslag er forhøjet med 4 pCt. aarlig Rente, staar ikke, som Mindretallet synes at antage, i nogen som helst Forbindelse med Sukkerfogeriets Rentebetaling, men er, som ogsaa anført i de trykte Bemærkninger, en ligesvem Følge af, at da Generalforsamlingen i Slutningen af 1887 saimtykkede i Selskabets Opløsning og Overdragelsen af dets Gjendele til Staten paa Betingelse af, at den nævnte, i Forhold til Aktionærernes da forfaldne Tilgodehavende hos Kolonialkassen beregnede Affindelsessum kontant udbetaltes, men denne Udbetaling paa Grund af Omstændigheder, som alene have beroet paa Lovgivningsmagten selv, nu er udjat paa 6te Aar, maa der, naar Overenskomsten skal opretholdes, være Rente af den betingede Affindelsessum for den Tid, hvori dens Udbetaling er bleven ensidig udført.